

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 153/2023
28.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Косте Даниловића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шапцу 4К 613/20 од 23.03.2021. године и 1Кв. 259/22 од 14.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Косте Даниловића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Шапцу 4К 613/20 од 23.03.2021. године и 1Кв. 259/22 од 14.04.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Шапцу 4К 613/20 од 23.03.2021. године, обавезан је окривљени АА да Основном суду у Шапцу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 41.625,00 динара у року од 30 дана по пријему решења, под претњом принудног решења.

Решењем Основног суда у Шапцу 1Кв. 259/22 од 14.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Косте Даниловића изјављена против решења Основног суда у Шапцу 4К 613/20 од 23.03.2021. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Коста Даниловић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Шапцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао и у смислу члана 488. став 1. ЗКП и о којој није обавестио Републичког јавног

тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Врховни каациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. и 2. ЗКП на штету окривљеног.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Шапцу 4К 613/20 од 03.02.2021. године окривљени АА оглашен кривим да је извршио два кривична дела недаваће издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по 2 месеца и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено је одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Иста пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Шапцу 1Кж1 109/21 од 22.04.2021. године, којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Косте Даниловића и пресуда Основног суда у Шапцу 4К 613/20 од 03.02.2021. године је потврђена.

Одлучујући о захтеву пуномоћника малолетних оштећених, адвоката Мирјане Милојевић, за накнаду трошкова кривичног поступка Основни суд у Шапцу је решењем 4К 613/20 од 22.02.2022. године утврдио да новчана награда постављеног пуномоћника адвоката Мирјане Милојевић износи 41.625,00 динара и наложено је рачуноводству Основног суда у Шапцу да у року од 60 дана од дана правноснажности решења истој исплати наведени износ на текући рачун, и истим решењем разрешена је дужности пуномоћник адвокат Мирјана Милојевић која је малолетнима оштећенима ББ и ВВ постављена за пуномоћника по службеној дужности. Наведено решење постало је правноснажно 07.03.2022. године.

Након тога, Основни суд у Шапцу је правноснажним решењем 4К 613/20 од 23.03.2021. године обавезао окривљеног АА да износ од 41.625,00 динара у року од 30 дана исплати Основном суду у Шапцу, а побијаним другостепеним решењем, Кривично веће првостепеног суда је одлучујући по жалби браниоца окривљеног одбило жалбу као неосновану.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да када суд окривљеног огласи кривим изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа или судија

појединац ако недостају подаци о висини трошкова донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

У конкретном случају, како суд наведеном правноснажном пресудом није обавезао окривљеног на накнаду осталих трошкова кривичног поступка, осим трошкова паушала па ни трошкова пуномоћника оштећених постављеног по службеној дужности, иако је према одредби члана 262. став 1. ЗКП, био у обавези да одлучи ко сноси остале трошкове кривичног поступка, већ је само навео да је окривљени обавезан да сноси трошкове паушала, суд није могао накнадно посебним решењем да одлучи да је окривљени обавезан да сноси остале трошкове поступка. Суд је посебним решењем сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП, могао да одлучи само о висини трошкова поступка о чијој обавези накнаде је већ одлучено правноснажном пресудом.

Самим тим што праноснажном пресудом није одлучено да окривљени сноси трошкове кривичног поступка, осим паушала на који је обавезан, накнадно донетим правноснажним решењима учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер по налажењу Врховног касационог суда побијаним решењима окривљени АА није могао бити накнадно обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а како се то основано захтевом за заштиту законитости указује.

Следствено изнетом, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да с обзиром на то да је о трошковима кривичног поступка већ одлучено правноснажном пресудом, Основни суд у Шапцу доношењем посебног решења којим је обавезао окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка који се односе на награду пуномоћника оштећених повредио је закон из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП.

Имајући у виду овакву процесну ситуацију, због учињене повреде закона Врховни касациони суд је решења у односу на која је поднет захтев за заштиту законитости укинуо и иста уклони из правног саобраћаја али списе предмета није вратио првостепеном суду на поновно одлучивање с обзиром да првостепени суд након што у осуђујућој пресуди није обавезао окривљеног да сноси остале трошкове кривичног поступка, није у могућности да о томе одлучује накнадним решењем.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић